

derstiftsintendanten. Man har derfor paa Forslag til Finanslov for 1897—98 paa § 23 B. c. opført et mindre Beløb til Afholdelsen af et saadant Kursus til næste Winter.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Indførelsen af Aldersgrænser for Intendanturkorpset skal man henholde sig til, hvad man om Aldersgrænser har udtalt for Lægekorpsets Vedkommende. En Tilføjelse, overensstemmende med den til Lovforslagets § 61 foretagne, er som Følge heraf ogsaa gjort til § 62.

Herefter følger i Betænkningen

Henstillingen ad § 63.

Denne Paragraf paa Lovforslaget omhandler det for Søværnet og Hæren fælles Auditorkorps. Om dette udtaler Udvalget bl. a. følgende:

„Det maa anses ganske utilstrækkeligt, at kun 1 Auditor gør Tjeneste ved Søværnet, saa meget mere som denne eneste retskyndige til Ledelse af Søværnets kombinerede Ret, foruden at være Auditor ved 2 af Hærens Regimenter og Værer ved Hærens Officersskole, samtidig er Kancellist hos Generalauditoren.

Under den nuværende maritime Retsplejeordning fungerer sidstnævnte nemlig baade som retskyndig Konsulent for den højeste Administration og udgør en Slags „Cour de cassation“ for de under hans Kancellists Ledelse og Ansvar affagte Krigsretsdomme. Et saa sammensat Forhold maa anses i høj Grad utilfredsstillende.“

Hvis det med Udtalelsen i den første Passus er Meningen, at Retsjagernes Mængde ved Søetatens kombinerede Ret er saa stor, at Arbejdet ikke kan overkommes af 1 Auditor, selv om han fritages for andre Forretninger, beror Udtalelsen paa en Fejltagelse. Der er i det sidste Treaar, 1893—95, ved den nævnte Ret paadømt gennemsnitlig 20 Sager om Aaret, hvilket ikke giver tilstrækkeligt Arbejde for 1 Auditor, endfige for flere. Søværnet har derfor kun Brug for 1 Auditor, der kan og bør have anden Tjeneste ved Siden af sin Tjeneste ved Søværnet.

Men maaste er det heller ikke egentlig Meningen med Udvalgets Udtalelse, at Auditoren ved Søetatens kombinerede Ret er overbeholdt, men derimod at man ønsker, at han ikke skal fungere som Kancellist hos Generalauditoren; herpaa synes Indholdet af den sidste Passus at tyde. Det er Ministeriet ikke ganske klart, i hvilken Henseende

Udvalget har fundet dette Forhold utilfredsstillende; muligvis frygter man for, at Generalauditoren skal paavirke Kancellisten i hans Virksomhed som Auditor ved den kombinerede Ret. En saadan Paavirkning finder ikke Sted. Men da Udvalget synes at nære Frygt for, at saadant kan ske, og betegner det bestaaende Forhold som i høj Grad utilfredsstillende, vil man ikke herfra have noget at erindre imod Ansættelsen af endnu en Auditor, saaledes at Generalauditoren faar sin egen Kancellist.

Ved Gennemførelsen af en saadan Foranstaltning vil man ogsaa i Generalauditorens Kancellist have en Auditor disponibel i Kjøbenhavn, hvor der ved de mange militære Jurisdiktioner kun er ansat 3 Auditører, hvoraf den ene gør Tjeneste tillige ved Søværnet og den anden tillige ved Dragonregimentet i Kæstved, og hvor det derfor i Tilfælde af en Auditørs Sygdom, Bafance i et Auditorembede, eller naar en særlig vidtløftig Sag i længere Tid maatte lægge ubelukkende Beslag paa en Auditor, let vil blive vanskeligt at faa Forretningerne forsvarligt besørgede, naar man ikke har en saadan Assistance at ty til. Der er faktisk indtruffet flere Tilfælde, hvor man har maattet anvende Assistance andekstedes fra. Hertil er nu i den seneste Tid kommen en anden Omstændighed. Justitsministeriet har nemlig taget Bestemmelse om, at det fremtidig ved Ansættelse af Assessorer i Kriminal- og Politiretten vil forlange, at de paagældende, forinden de udnævnes, skulle lade sig konstituere i Embedet 3 à 4 Maanedes, for at man saaledes kan forvisse sig om, at de egne sig til Embedet; dette vil navnlig ogsaa blive forlangt for Auditorenes Vedkommende. Man vil billigtvis ikke kunne nægte Auditorerne at aspirere til disse Embeder og maa sølgelig give dem Vejledning til at opfylde den stillede Betingelse for at opnaa dem. Men der vil desaaftag blive endnu større Trang end tidligere til i Generalauditorens Kancellist at have en Auditor til Assistance.

I Henhold til hvad der ovenfor er fremsat, har Ministeriet altsaa paa Lovforslagets § 63 stillet Forslag om, at Auditorenes Antal forøges til 10, saaledes at Generalauditoren herefter faar sin egen Kancellist.

Med Hensyn til de øvrige Punkter under Henstillingen, nemlig Forslagene om en Reduktion af Kontorpersonalet, særlig i Marineministeriet, om Overførelse af forskellige Institutioner m. m., som for Tiden bestyres herfra, saafom Navigationsvæsenet, Maskinisteksamenerne o. s. v., til andre Ministerier, og endelig om forskellige Endringer i Budgetopstillingen, saa skal man ikke undlade at